

at naar Mænd ikke have Lyft til at være i Amtsraadet og gjøre denne Opoffrelse for at være Amtsraadsmedlemmer, saa kunne de trække sig tilbage, saa maa jeg dertil bemærke, at det kunne de ikke de maae have gyldige Grunde for at kunne trække sig tilbage; de ere nødte til at tage Plads, naar Valget falder paa dem; jeg troer saaledes, at dette lille Lovforslag har truffet det Rette, thi det, det foreslaaer, er ikke nogen Erstatning for Arbejdet; det bliver kun en Lettelse af de directe Tab, som Sædet i Amtsraadet medfører.

Drockdorff: Ja, jeg skal blot tillade mig den ganske korte oplysende Bemærkning ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (C. C. Møller), der drog i Tvivl, at en Amtsraadsreise kunde løbe op til en Udgift for Vedkommende af 20 Rd.: Jeg har ogsaa den Ære at være Medlem af et Amtsraad, nemlig Ringkjøbing Amtsraad. Jeg har 8 à 9 Mil til at reise til Mødestedet, altsaa ligesaa langt tilbage, og naar saa Mødet varer i flere Dage, saa skal jeg henstille til det ærede Thing, om en Udgift af 20 Rd. kan ansees, som for høit anslaaet.

J. Jørgensen: Jeg er for Dieblicket ikke Amtsraadsmedlem, men har tidligere været det, nemlig i Belle og Skanderborg Amter. Jeg har ogsaa med Hensyn til Rejserne til det almindelige Mødested gjort den Erfaringsring, at disse ikke kunne foretages uden betydelige Opoffrelser, men Hovedgrunden, hvorfor jeg især har tiltraadt Forslaget, er, at det har ofte været Tilfældet, at der ved Amtsraads møderne har været mange Sager, som man har været i Tvivl om, hvorledes man skulde afgjøre, og som vi meget havde ønsket, at vi kunde undersøge paa selve Stedet; men da har det ogsaa håndet sig, at Medlemmerne have krympet sig ved at gjøre saadanne Rejser, som vilde medtage foruden Tid Befordringsomkostninger o. s. v., og det har da ført til, at afskillige Sager ikke have kunnet behandles saa godt, som jeg troer, at de havde kunnet behandles, naar man havde været paa Stedet og overvejet Sagen. Ved at under-

søge Sagen paa Stedet, kan det ogsaa ofte lykkes, at bringe Forlig imellem vedkommende Parter, hvilket ellers ikke let vilde skee. Naar et æret Medlem har sagt, at der var visse Rejser, hvorfor der kunde erholdes Godtgørelse, da veed jeg ikke, om det er saaledes; i saa Fald vilde det jo hjælpe noget. Det var disse saa Ord, hvormed jeg har villet anbefale Sagen.

C. C. Møller: Den ærede Minister har allerede gjort opmærksom paa, at, naar der var særlige Arbejder for Amtsraadet, som forandre længere Tid, og som altsaa krævede større Omkostninger, kunne disse Omkostninger godtgøres. Jeg tvivlede ikke paa, at den ærede Rigsdagsmand fra Salling (Nørgaard), som allerede tidligere her, men rigtignok forgjæves, har talt for lignende Godtgørelser, og saa idag vilde tale for denne, men det undrede mig, at han havde saa grimme ringe Tanker om dem; der gjorde Eligt for Wrens Skyld, uden tillige at tage Hensyn til Erstatningen. Jeg synes virkelig, at den Mand, som villig og redbon gaaer til sin Gjerning, er ikke at foragte derfor; selv om han kun gjorde det for Wrens Skyld, selv om det kun er, fordi han derved føler sig som Gjenstand for sine Medborgeres Tillid. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at Mangel paa Rejsegodtgørelse ofte var Aarsagen i, at Arbejdet fremmedes for hurtigt, men derom har jeg sjelden hørt Klage. Er det ogsaa Tilfældet i den ærede Rigsdagsmands Kreds, saa maa jeg sige ham, at dette Lovforslag hjælper slet ikke i denne Henseende og raaer ikke Bod paa Hastværket, thi der er her ikke Tale om Diæter, og det maatte der jo være, naar Medlemmerne skulde bevæges til at dvæle ved Mødet i flere Dage og ikke, som den ærede Rigsdagsmand jo frygtede, vilde søge at undgaae dette Offer ved at jaffe Sagerne af. Om de ogsaa faae Rejsegodtgørelse, kunne de derfor meget godt forforte deres Ophold efter Ænske. Er den ærede Rigsdagsmand altsaa bange for, at de skulde gjøre Arbejdet for hurtigt, kommer han virkelig ind paa det Forslag, som her før har foreligget, at de foruden Rejsegodtgørelse ogsaa skulde have Diæter. Det er et Par Aar